

Morsiamen uudistuminen

Sana hallussa, sp 25.3.2007

Victoria Boyson: The Revival of the Bride ~ A Vision

Vaikka me olemme maahan lyötyjä, me emme ole tuhottuja. Meitä on haavoitettu ja me elämme silti - me elämme vielä todellisemmin nyt, kun meidän Rakkaamme on meitä vahvistanut. Hän elää meidän kauttamme ja me koemme sen vielä todellisemmin, kun otamme vastaan hänen läsnäolonsa uudistavan voiman. Sen uudistuksen, jonka rakastava Jumala antaa haavoittuneille ja epätoivoisille seurakuntansa jäsenille, jotka syvästi janoavat hänen eheyttävää rakkauttaan, jotta he voisivat nostaa jälleen siipensä ja olla sitä, mistä ovat aina uneksineet...

Näin joitakin aikoja sitten näyn miehestä ja vaimosta. Mies valmistautui jättämään nuorikkonsa lyhyeksi aikaa, jotta hän voisi sitten palata ja rakentaa heille aivan erityislaatuisen yhteisen kodin. Mies puhui vaimolleen hellästi ennen lähtöään ja lupasi, että hän viipyisi vain vähän aikaa ja palaisi takaisin niin pian kuin suinkin mahdollista.

Mutta vaimo oli kovin huolissaan siitä ajasta, minkä heidän oli oltava erossa. Rauhoittaakseen vaimoan mies kutsui erään ystävänsä pitämään huolta hänen nuoresta vaimostaan sillä aikaa, kun hän joutuisi olemaan poissa. Mies pyysi ystävänsä huolehtimaan vaimostaan ja kohtelemaan häntä yhtä hyvin kuin hän itsekin tekisi. Ystävä lupasi auttaa.

Rikottu lupaus

Valitettavasti kävi niin, että kun tämä aviomiehen kaveri tuli katsomaan ystävänsä vaimoa, kun tämä oli yksin, hän alkoi puhua tälle vihaisesti. Hän uskoi valheita, mitä nuoresta naisesta puhuttiin, ja alkoi niiden perusteella syyttää tätä kaikenlaisista väärinkäytöksistä. Hän oikein huusi ja raivosi ja repi hänet sanoillaan sisäisesti rikki.

Siinä huutaessaan hän kävi aina vaan kiukkuisemmaksi ja alkoi jopa lyödä toista. Mies sitoi hänen kätensä ja kaatoi hänet maahan ja hakkasi häntä siinä osaamatta ollenkaan lopettaa lyömistään.

Hän ei välittänyt tästä naisesta vähääkään ja hänestä oli yhdentekevää, jäikö tämä henkiin vai ei. Hän oli niin vihainen ja halveksiva naista kohtaan. Koska tämä nainen ei ollut sitä, mitä hänen kaverin mielestä olisi pitänyt olla, hän halusi tuhota hänet. Mutta miehellä oli myös sisimmässään vielä hivenen jäljellä pelkoa siitä, mitä hänen ystävänsä (nuoren naisen aviomies) sanoisi tai tekisi palatessaan, ja siksi hän ei uskaltanut tappaa tätä.

Peloissaan hän lähti ja jätti naisen makaamaan lattialle kipujaan valittaen, jotka olivat sekä fyysisiä kipuja että tuskaa niistä kauheista syytöksistä, mitä mies oli päästänyt

suustaan. Nuo syytökset loukkasivat häntä enemmän kuin nyrkin iskut, sillä ne saivat hänet vihaamaan itseään.

Aviomiehen paluu

Kun aviomies palasi kotiin, hän kauhistui löytäessään rakastettunsa sellaisesta sanoin kuvaamattomasta tilasta. Hän meni nopeasti tämän luo, nosti hänet syliinsä ja syleili häntä. Hän lupasi etsiä käsiinsä sen, joka teki hänelle tällaista ja saattaisi hänet vastuuseen teoistaan.

Hän laski rakastettunsa vuoteelle ja vaikka hän sydämessään tunsu kauheata eron tuskaa hän lähti etsimään "ystäväänsä". Hän löysi tämän ja hänen ystävänsä joutui nyt pelkäämään henkensä edestä. Nähdessään nuoren aviomiehen tämä ystävä saman tien tunsu syvää katumusta. Myös aviomiehen katseessa oli syvää ahdistusta, kun hän huusi: "Hän on *minun nuori vaimoni*. Odotin sinulta sitä palvelusta, että olisit ystäväni ominaisuudessa välittänyt hänestä, mutta sinähän melkein tuhosit hänet!"

Aviomies veti esiin miekkansa ja sivalteli sillä kaverinsa kappaleiksi. Sitten hän palasi nuoren vaimonsa luo, joka makasi hiljaa vuoteellaan. Hän veti tämän lähelleen ja kertoi hänelle, että hän oli surmannut miehen, joka oli pahoinpidellyt häntä.

Siinä katsellessaan rakasta vaimoaan, jota hän palvoi yli kaiken, hän nyyhkytti. Vaikka hän oli aivan menehtyä suruunsa, hän alkoi kuitenkin laulaa rakkaalleen. Hän antoi itkun purkautua sydämensä syvyydestä elämää ja rakkautta hehkuvina lauluina - lauluina, jotka olivat vaikuttavia ja elämää uhkuvia, parantavaa voimaa täynnä.

Lentoon nouseva morsian

Kun mies lauloi ja kertoi rakkaudestaan, nuori vaimo alkoi vahvistua - mies virkisti häntä. Hän kuitenkin koki, ettei voinut toisen rakkautta kunnolla vastaan ottaa, jokin esti sitä rakkautta pääsemästä hänen sisimpäänsä. Mies koki, että pahoinpitelyn ja syyttämisen takia hänen vaimonsa sydämeen oli muodostunut kova kivi, joka esti häntä ottamasta vastaan rakkautta. Nainen koki, että hän ei ollut sen rakkauden arvoinen.

Pitäen vaimoa sylissänsä mies itki jälleen, kun hän näki tämän kiven, joka oli syntynyt syytösten, kaltoin kohtelun ja tuomitsemisen aiheuttamasta tuskasta ja ympäröinyt tämän ennen niin kauniilla tavalla herkän sydämen. Huolellisesti hän otti otteen toisen sydäimestä ja repäisi tuon kauhean kiven pois vaimonsa rinnasta ja piti kädessään sitä, mitä oli jäljellä toisen repäisestä ja verestävästä sydäimestä.

Se näytti elottomalta ja korjauskelvottomalta. Siinä toisen sydäntä kannatellen hän sulki silmänsä, nosti kasvonsa taivasta kohti ja alkoi rukoilla tämän puolesta. Yhä uudestaan hän rukoili tämän rakkaan sydämen puolesta. Kyyneleet valuivat hänen kasvojaan pitkin ja putoilivat hänen rakkaansa vaatteille, kun hän vuodatti sydämensä hartaassa ja antautuneessa rukouksessa tämän puolesta.

Kun hän siinä itki, pieni käsi ojentui ja tarttui hellästi hänen käsivarteensa. Mies

katsoi alaspäin ja näki kauniin morsiamensa eheänä jälleen, säteillen taivaallista valoa. Miehen rakkaus oli uudistanut hänet ennalleen ja nuori vaimo hehkui yliluonnollista kauneutta. Taivas säteili nyt hänen silmistään, kun hän taas pystyi koko sydämestään ottamaan vastaan sulhasensa ihanaa rakkautta.

Mies alkoi innoissaan laulaa jälleen noita pelastuksesta kertovia lauluja rakkaalle morsiamelleen. Tällä kertaa ne upposivat hänen sydämeensä ja hän täyttyi ihmeellisellä voimalla. Eikä hän vain saanut takaisin voimiansa, jotka oli menettänyt, vaan hän sai sellaista yliluonnollista voimaa, jota kukaan ei riistäisi häneltä ikinä.

Seurakunta, sinä olet tämä vaimo... ja vaikka sinua on kohdeltu kaltoin niidenkin taholta, jotka lupasivat rakastaa, sinä voit nousta jälleen. Taivaallisen parantumisen ja voiman ansiosta sinä voit nousta siivillesi ja seistä pystyssä, ei vain arkailevana morsiamena, vaan täynnä itseluottamusta ja voimaa.

Rakas Jeesus,

minä pyydän, että jokainen, joka lukee tämän saarnan, saisi kokea, kuinka sinä parannat hänen vammautuneen sydämensä, poistat kivisydämen ja puhallat sinun antamasi uuden elämän niihin haavoihin, joita vihollinen on heihin lyönyt. Herra, laula Rakkaasi sydämelle noita pelastuksen ja rakkauden lauluja ja auta häntä nousemaan siivilleen jälleen. Uudista morsiamesi!

Victoria

Victoria Boyson, Inc. © 2006-2007

www.boyson.org